

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202597
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8820202597.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej J.. a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v konaní žalobcu: J. X., V.. XX.XX.XXXX, P. Č. XXX, XXX XX Č., zastúpený Advokátskou kanceláriou Mgr. Ondrej Barna, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpený GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173 Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 890,14 eur s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.08.2021, č. k. 11Csp/122/2020-82, takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku I. a IV. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit. :

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 890,14 eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 890,14 eur od 04.11.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka, v Zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 11.02.2014 uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver a revolvingový úver v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v bode § 1 v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej a ďalšej upomienky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka, v Zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 11.02.2014, uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver a revolvingový úver v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v bode § 2 v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 eur, ktorú musíte uhradiť.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a), b), §

9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 137 písm. c), d), § 298 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)

3. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 1.000 eur. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o hotovostnom úvere (ďalej iba „Zmluva“) a Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba „Zmluva o úvere z karty“) sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom S Z prehľadu platieb a výpisu vyplynulo, že žalobca uhradil spolu sumu vo výške 1.890,14 eur. Podľa prepočtu RPMN realizovaného na stránke FINinfo na čl. 14 predloženého žalobcom vyplýva, že RPMN pri sume úveru 1.000 eur a nulových dodatočných nákladoch je 39,70 %. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca namietal, že zmluva neobsahuje údaje, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ). Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ podstatné náležitosti zmluvy, a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. V zmluve je uvedený len počet mesačných splátok 60 s plnením do 15. dňa v mesiaci. Podľa zákona má byť v zmluve presne uvedený dátumovo deň, mesiac a rok ukončenia zmluvného vzťahu. Odkaz s dobou splatnosti bez ďalšieho nie je postačujúci. Na základe uvedeného a ust § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. preto uzavrel, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonom vyžadovaných zákonných náležitostí. Súd ďalej poukázal na to, že ex offo preskúmal výšku úrokovej sadzby. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 11,16 % ročne. Dohodnutý úrok vo výške 28,55 % v danom prípade predstavuje násobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a táto časť zmluvy je neplatná. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalobca uhradil 1.890,14 eur, pričom suma istiny bola vo výške 1.000 eur, žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 890,14 eur. Súd zároveň zaviazal žalovaného v zmysle § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka k zaplateniu zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % z dlžnej sumy od 04.11.2020, t.j. po uplynutí dvoch dní od doručenia žaloby žalovanému, ako to žalobca žiadal, nakoľko mal za to, že k tomuto dňu bol žalovaný v omeškaniach s vydaním bezdôvodného obohatenia.

4. Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky premlčania, túto súd považoval za nedôvodnú. V danom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. O tejto vedomosti sa žalobca dozvedel od svojho právneho zástupcu, a keďže žaloba bola podaná dňa 12.10.2020, bola podaná včas. Podľa rozhodnutia európskeho súdu je potrebné na tento typ nároku aplikovať 10 - ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Súd mal preto za to, že premlčacia lehota neuplynula a nárok si žalobca uplatnil včas.

5. K žalobe v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súd uviedol, že sa žalobca domáhal vyslovenia neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, uvedených v hlave 18, § 1 a 2. Ako dôvod ich vyhlásenia za neprijateľné zmluvné podmienky uviedol fakt, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, bola zakomponovaná do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive, pričom ju žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rôzne súdne rozhodnutia. Po preskúmaní veci, doloženej zmluvy a úverových zmluvných podmienok súd dospel k záveru, že, žalobe je dôvodná aj v tejto časti. Nejde o individuálne dojednané zmluvné podmienky, tieto boli zakomponované do textu, ktorý žalovaný ako spotrebiteľ nemohol v žiadnom prípade ovplyvniť. Žalobca ako spotrebiteľ mal na výber len to, či zmluvu a podmienky akceptuje alebo nie. Žalovaný nepreukázal individuálnosť úverových zmluvných podmienok a že boli dojednané so žalobcom ako spotrebiteľom a zároveň, že bol o nich poučený. Je potrebné tiež uviesť, že ustanovenia o poplatkoch, zmluvných pokutách, ktoré sú obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach, v úverových

podmienkach, sadzobníkoch poplatkov, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalobca mal reálnu možnosť ovplyvniť. Spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalovaným pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ku ktorej mohol žalobca ako spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Poplatky za upomienky podľa názoru súdu nemôžu mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mali povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Súd z tohto dôvodu tak považoval poplatky za upomienky, ktoré boli dojednané v úverových zmluvných podmienkach za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie veriteľa v účtovaní týchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce, preto s poplatkami za takéto plnenie sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 17 eur, ktorá bola upravená iba v úverových zmluvných podmienkach, tu je potrebné považovať za absolútne neplatnú v súlade s § 544 a 545 Občianskeho zákonníka, pretože nebola individuálne dohodnutá so žalobcom, nakoľko úverové zmluvné podmienky neboli žalobcom podpísané. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd vyhlásil žalobcom namietané zmluvné podmienky za neprijateľné zmluvné podmienky.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

7. Proti výrokom I. a IV. tohto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania na žalobcom uplatňovanú výšku bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie však na námietku premlčania neprihliadol, čo zdôvodnil aplikáciou desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty a neplynúcou subjektívnou premlčacou lehotou. Žalovaný zastáva názor, že aplikácia desaťročnej premlčacej lehoty je v danom prípade nedôvodne použitá a nedostatočne právne zargumentovaná v bode 55. odôvodnenia napadnutého rozsudku. K premlčaniu poukázal na ust. § 54a a § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré súd prvej inštancie nezohľadnil. V danom prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Žalovaný v rámci predmetu podnikania poskytol žalobcovi úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy od žalobcu zaplatiť úroky. Aký by malo preto zmysel, ak by žalovaný úmyselne nedodrжал všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol následne sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Za zásadné pri posudzovaní úmyselnosti bezdôvodného obohatenia žalovaného považuje uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018. Úmysel či už priamy alebo nepriamy musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi odporcu pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale aby bolo v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázané, že odporca v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Navrhovateľ žiadne také dôkazy preukazujúce úmyselné konanie odporcu za účelom získania bezdôvodného obohatenia neoznačil. Ako vyplýva z predložených dôkazov, žalobca realizoval poslednú splátku na úverovej zmluve dňa 26.11.2018. Žaloba bola podaná dňa 12.10.2020. Pokiaľ súd neakceptoval dvojročnú premlčaciu lehotu, žalovaný poukazuje aj na čiastočné premlčanie žalovaného nároku pri aplikácii trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, v zmysle ktorej sú splátky uhradené pred dňom 12.10.2017, premlčané. Žalovaný postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektne a komplexne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich

z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

11. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvedené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, lebo jeho písomné vyhotovenie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie (pozri stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR z 3.12.2015 publikované v Zbierke stanovísk NS SR... 1/2016 pod č. 2). Za nedostatok zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba považovať predovšetkým úplnú absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke, od riešenia ktorej bola závislá opodstatnenosť uplatneného nároku, ako aj vnútornú rozpornosť odôvodnenia rozhodnutia priečiacu sa pravidlám logického uvažovania.

13. V súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2, je nepreskúmateľné. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

14. Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia s vyššie citovanými teoretickými a právnymi východiskami je zjavné, že súd prvej inštancie sa danými kritériami neriadil, pokiaľ ide o žalovaný vznesenú námietku premlčania. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu nie je možné zistiť, na základe čoho dospel k záveru, že premlčacia doba subjektívna neuplynula. Z odôvodnenia rozhodnutia (bod 55.) síce vypláva, že žalobca o náležitostiach, ktoré spotrebiteľská zmluva má obsahovať, ako aj o neprijateľných zmluvných podmienkach sa dozvedel od svojho právneho zástupcu, ale z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania absentuje, a teda nemožno zistiť deň, mesiac, rok, kedy sa žalobca skutočne dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného. Pritom ani čas, kedy by mal nastať začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby zo spisu nevyplýva. Odvolaciemu súdu sa preto javí odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie ohľadne vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného za nedostatočné a záver o tom, že nárok nie je premlčaný, za predčasný. Súd prvej inštancie sa okolnosťou vedomosti žalobcu, že došlo k bezdôvodnému obohateniu vôbec nezaoberal, neuviedol, kedy žalobcovi začala plynúť subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia a kedy subjektívna premlčacia doba dvoch rokov pre vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula,

a či teda žaloba bola podaná zo strany žalobcu, nielen v objektívnej desaťročnej dobe, ale najmä v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia totiž začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 268/2021). Napriek tomu, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd prvej inštancie sa touto námietkou dôsledne nezaoberal a svoje rozhodnutie ohľadom plynutia subjektívnej premlčacej doby nedostatočne odôvodnil.

15. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zrušil odvolaním napadnutý výrok I. a IV. rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP, keďže nie je možné konštatovať, že vec bola správne právne posúdená a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude vypočítať žalobcu k okolnostiam začatia plynutia subjektívnej doby premlčania, najmä ohľadne získania vedomosti o tom, kedy sa dozvedel, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil, pričom svoje tvrdenia musí podoprieť žalobca dôkazmi. Vychádzať preto treba z reálneho momentu, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Podstatnou okolnosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol vyžadovanú skutočnú (preukázanú) vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). Rozhodujúce pritom nie je, či možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti mal už skôr. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v priebehu ďalšieho konania vec opätovne prejedná, vyhodnotí či žalobca uplatnil svoje právo o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v subjektívnej premlčacej dobe. Až po doplnení dokazovania (ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby) v naznačenom smere súd opätovne vo veci rozhodne a svoje nové rozhodnutie riadne odôvodní v súlade so zákonnými požiadavkami a rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania vrátane konania odvolacieho podľa § 396 ods. 3 CSP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).